

HRVATSKO UDURŽENJE MEDICINSKIH SESTARA PSIHIJATRIJSKA SEKCIJA - ZAGREB

PSIHIJATRIJSKA BOLNICA BAJNSKI DVORI

Psihijatrijska bolnica Bajnski Dvori relativno je mala psihijatrijska bolnica udaljena 19 km od Varaždina na putu prema Ivancu. Osnovana je 1967. godine kao sastavni dio tadašnje Neurološko-psihijatrijske službe Medicinskog centra Varaždin. Smještena je u ostacima nekadašnjeg Erdedijeva dvorca (osnivač dvorca zapravo je grof De Bajn po čijem je imenu dvorac dobio ime), njegovih gospodarskih zgrada, uz jedan novoizgrađeni (nakon II. svjetskog rata) bolnički paviljon. Isprva se ovdje nalazila bolnica za tuberkulozu koja je naknadno pretvorena u psihijatrijsku bolnicu. Prvi njezini bolesnici bili su četrdesetak kroničnih bolesnika, rodом iz ovog kraja, koji su godinama bili analizirani u velikim psihijatrijskim bolnicama kao što su Vrapče, Ugljan, Jankomir, Popovača i Rab. Ti su bolesnici smješteni u preostalo krilo dvorca spaljenog 1918. godine. U novosagrađeni paviljon smješteni su novi slučajevi psihijatrijskog oboljenja i alkoholizma s tog područja. Istodobno unutar Opće bolnice u Varaždinu otvoren je neurološko-psihijatrijski odjel koji je imao dvadesetak psihijatrijskih kreveta. Stjecajem okolnosti, Bajnski Dvori dobivali su sve više obrise klasične psihijatrijske bolnice. To je ime postalo sinonim ludosti, neizlječivosti i otpisanosti. Ta se bolnica razvijala odvojeno od varaždinske psihijatrije, mada je bila njezin sastavni dio. 1982. god. odvajanjem psihijatrije od neurologije i reorganizacijom psihijatrijske službe s ukidanjem psihijatrijskih kreveta u Varaždinu i maksimalnim objedinjavanjem bolničke i vanbolničke psihijatrije te uvadanjem koncepta varaždinske zaštite u zajednici, Bajnski Dvori mijenjaju se na sve vidljiviji način i

postepeno dobivaju potpuno drugi lik, a i drugu funkciju (podaci o Bajnskim Dvorima uzeti su iz knjige "Bajnski Dvori - neobičan razvoj jedne obične psihijatrije" dr. P. Brajše, tadašnjeg rukovodioca Psihijatrijske službe Medicinskog centra u Varaždinu). Bajnski Dvori danas, iako su samo Psihijatrijski odjel Opće bolnice Varaždin, prava su mala bolnica u kojoj je smješteno 120 akutnih i kroničnih bolesnika na tri odjela: I. Psihijatrijski odjel (ženski); II. Psihijatrijski odjel (muški) u sklopu kojih je i Odsjek za kronične psihijatrijske bolesnike, te Odsjek za bolesti ovisnosti. Dobro je uhodan i Odsjek za radnu terapiju. S bolesnicima radi četrdeset medicinskih sestara, od kojih su pet s višom stručnom spremom. Zahvaljujući predivnom okolišu, o čijem izgledu i urednosti u sklopu okupacijske terapije brinu sami bolesnici, neki oblici socioterapije provode se u prirodi. Uz socioterapijske postupke, provodi se obiteljska terapija. Da bi se sačuvao kontinuitet i vezanost bolesnika i njihovih obitelji uz istog terapeuta tijekom bolničkog i izvanbolničkog liječenja, omogućeno im je da određeni dan u tjednu mogu doći do svog terapeuta koji ih je liječio i u bolnici. To je omogućeno osnivanjem Polikliničko-konzilijarnog (izvanbolničkog) odjela u Varaždinu. Nakon obilaska odjela, smještenih u prekrasnoj gustoj šumi, uvijek gostoljubivi Varaždinci, priredili su nam ugodan domjenak u šumi kraj jezera. Uz roštilj i neizbježne varaždinske klipice sređivali smo utiske i u prirodi "vježbali rad u grupi i usavršavali vještinu komunikacije". Zaključak je bio "teško je komunicirati s punim ustima". Puni dojmova, u dobrom raspoloženju, rastali smo se uz "Doviđenja, na godinu, negdje na moru!".

Darija Benussi, predsjednica Psihijatrijske sekcije